

като ся рѣши собственната давія, ще ся обявятъ причинитѣ за дѣто му ся дава почякътъ.

Членъ 57). Състояніето на длъжникътъ, когато ся е продало по исканіето на другитѣ му кредитори, или е испадналь па побѣгналь, та ся отседиль въ отсѣтствіето му, или ся е турналь подъ затворъ, или когато е нарушилъ сигуранціитѣ, които е далъ съ записъ на онія, дѣто имъ длъжи, такъвъ длъжникъ, както нѣма да ся удостоява на почякъ за исплащаніе на дълга си, тѣй сжщо, трѣбва да ся невѣсползова и отъ врѣмјато, което му ся е дало.

Членъ 58). Спорядъ 114-ыя и 144-ыя членове на търговскыятъ законникъ, за исплащаніето на една мѣнителниця [полиця], или на заповѣдателенъ записъ, не може да ся даде почякъ на длъжника отъ страня на сждилището, обаче когато ся испытъ, че тѣзи мѣнителница и записъ сж подписани отъ нѣкои лица не търговци, и че стойността имъ не е нѣкой дългъ отъ търговскы работы, длъжникътъ има право да си земе почякъ.

Членъ 59). Когато ся разглѣжда една сжщественна давія, па ся появи една приврѣмянна распря, търговското сждилище ако бы да види, че ще може да даде рѣшеніе както на сжщественнѣтъ, тѣй и на приврѣмяннѣтъ давія, длъжно е да рѣши и двѣтѣ изеднажъ, авъ противенъ случай, най напредъ ще рѣши приврѣмянната, па послѣ ще глѣда собственната давія.

Членъ 60). Една появена давія, когато ся основава на единъ офиціаленъ записъ, или на нѣкое неотказуемо отъ длъжникътъ условіе, или на едно напредъшно рѣшеніе, което не е ставало истинафъ, слѣдъ като ѣ ся свърши рѣшеніето, даже и да има прошеніе, за да ся отнесе на истинафътъ, тя ще ся рѣшава приврѣмянно заедно съ даденото ѣ рѣшеніе, обаче въ такъвъ случай, отъ даваджиятъ ся зима единъ здравъ поржчителъ или едно обезпече-